

hed om, at en sådan frivillig brancheordning vil være den rigtige vej at gå.

Derfor er det også meget mærkværdigt at skulle få et svar fra videnskabsministeren på det spørgsmål, jeg stillede i den anledning, hvor ministeren starter med at konkludere:

Jeg er enig i, at det er vigtigt, at vores børn kan færdes sikkert på nettet. Det er desværre ikke altid tilfældet i dag.

Senere i svaret konkluderer ministeren:

Jeg mener imidlertid ikke, det er en statslig opgave at stå bag en sådan mærkningsordning.

Hvis ikke det er at fratægge sig ansvaret, så ved jeg ikke, hvad det er. Det må være sådan, at ministeren, som er handlingsmand går jeg ud fra, sikrer, at branchen bliver bragt sammen, og at der bliver sat det arbejde i gang, der kan sikre den frivillige mærkningsordning, eller hvad for en type ordning det nu skal være, som giver forældrene den hjælp, de har brug for – ingen kan jo overskue 550.000 brugeres aktiviteter i et chatforum – altså giver dem den hjælp, der er behov for, og sikrer, at branchen er med. Så får man f.eks. en mærkning, der gør, at forældrene kan gå ind og se, om det her er et sted, man ønsker at ens børn skal færdes eller ej.

Kl. 19.15

Hvad siger ministeren direkte adspurgt? At det vil han opfordre til! Ikke et konkret initiativ kunne vi få, ikke så meget som et løfte om, at der vil blive indkaldt til et møde, hvor ministeren konkretiserer den opfordring ansigt til ansigt med branchen.

Jeg synes, at ministeren bør skrive sig bag øret, at der i Folketinget i dag har vist sig at være et meget bredt flertal bag, at der kommer handling på det her område, og jeg er sikker på, at også Socialdemokraterne, og det kan Socialdemokratiets ordfører jo bekræfte, når han kommer på talerstolen, vil synes, at en effektiv, frivillig ordning vil være langt at foretrække frem for de tilstande, vi har i dag, hvor det er rent anarki.

Jeg hørte også, at ejeren og direktøren bag arto.dk, som var i TV 2's morgenfjernsyn den anden dag, sagde, at der var behov for, at de fik hjælp til at løse det her. Derfor er det altså mistænkeligt og beklageligt, at it's og internettets minister her i landet indtil videre har valgt at lægge fødderne op på ministerbordet og krydse fingrene i håbet om, at den opfordring, der nu har lydt herfra, slår igennem til branchen.

Der er behov for mere handling, og jeg synes, at det brede flertal, der er i Folketinget i dag, skulle sende det signal til ministeren, at hvis ik-

ke ministeren selv kan finde ud af at tage initiativer, så må Folketinget på den ene eller den anden måde sikre, at han gør det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Vi er enige i intentionerne bag Socialdemokraternes forslag om at sikre, at børn kan færdes sikkert på nettet, og om at give forældrene en hjælpende hånd, sådan at de ikke sidder helt alene med problemet.

Jeg er dog ikke sikker på, at den model med en licens, som Socialdemokraterne har foreslået, er den mest hensigtsmæssige. Jeg tror faktisk, det vil være bedre med selvregulering og en aftale i branchen, hvordan man så end definerer branchen på det her område.

Vi har jo faktisk temmelig mange erfaringer med at lave brancheaftaler. Vi har det på klageområdet, hvor vi har en række brancheaftaler. Fordelen ved de brancheaftaler er, at udbyderne, og her handler det så om internetsider for børn og unge, påtager sig et ansvar selv og påtager sig en regulering selv, og de påtager sig også selv en justits. Det mener vi vil være en stor fordel.

Vi mener, det er fint, at det kan fungere i form af et mærke, sådan at forældre og børn og unge kan se, at det her er en netside, som er omfattet af en brancheordning, at man kan se, hvad det er for nogle regler, der gælder inden for den brancheordning, og at man kan se, at her bliver der faktisk reguleret, der bliver ført justits. Det mener vi vil være godt, men det er jo også helt tydeligt, at det ikke kommer af sig selv.

I de brancheaftaler, der eksisterer på klageområdet, har det været sådan, at den pågældende minister, det er så typisk økonomi- og erhvervsministeren, har sat sig for bordenden og sørget for at presse branchen til rent faktisk at lave de her aftaler.

Derfor må jeg sige, at jeg synes, det er for fatigt, når videnskabsministeren bare henviser til branchen, men ikke selv vil påtage sig et ansvar. Jeg synes faktisk, det er værre, fordi ministeren jo også om nogen er den, der hele tiden taler for, at vi – voksne og børn, gamle og unge – skal øge anvendelsen af internettet. Vi skal have digitaliseret Danmark, og det mener jeg giver et meget stort ansvar for, at man også sørger for, at der kommer en brancheaftale her.